

LOSLATEN

JAN VELSEN

Uitgeverij:

Velsen & Partner B.V.
Mien Ruyspark 39
2343 MZ Oegstgeest

Auteurs:

Jan & Elvira Velsen

Auteursrechten en disclaimer:

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of anderszins, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Velsen & Partner B.V.

De auteurs aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid en/of aansprakelijkheid voor eventuele emotionele of psychologische effecten die het lezen van dit boek op individuen kan hebben. Personen met serieuze klachten wordt aangeraden een arts te raadplegen.

ISBN: 9789465463377

INHOUD

VOORWOORD	6
INLEIDING	7
1. DE GRONDLEGGERS VAN FAMILIEOPSTELLINGEN	8
2. DE VELSEN METHODE	10
Vernieuwende inzichten	11
Epigenetica	12
Neuroplasticiteit	16
Spiegelneuronen	24
Innerlijke beelden	28
Overlevingsstrategieën	36
De innerlijke kinderen	62
Kenmerken van de drie innerlijke kinderen	66
De intake en het genogram	68
Interventies	70
De rol van de cliënt	70
De rol van representanten	72
De rol van de begeleider	82
Muziek	87
De individuele opstelling	88
Familieopstellingen online	112
3. PSYCHE EN PSYCHOTRAUMA	114
Wat is psychotrauma?	116
Types van (psycho)trauma	116
Traumatisering door geweld van mensen	116
Vroegkinderlijk (psycho)trauma	118
Adverse Childhood Experiences (ACE)	120
Symbiosetrauma (trauma van de liefde)	126
Trauma door natuurgeweld	128
Existentieel trauma	130
Verliestrauma	132
Bindingssysteemtrauma	136
4. IDENTITEIT	137
Culturele identiteit	140
Gender identiteit	142
Professionele identiteit	144
Sociale identiteit	146
Nationale identiteit	148

5. DADERS EN SLACHTOFFERS	150
Daders en slachtoffers in Familieopstellingen	152
Hoe kom je uit de slachtofferpositie?	156
Hoe kom je uit de daderpositie?	160
6. HECHTING	164
Veilige hechting	166
Vermijdende hechting	168
Angstig-ambivalente hechting	174
Gedesorganiseerde hechting	178
Transgenerationale overdracht van hechting	185
Intervisie	188
Het verlangen	195
Follow-up	198
Zelfreflectie	198
7. FAMILIEOPSTELLINGEN IN DE PRAKTIJK	201
Abortus	201
Adoptie	203
Angst	205
Anorexia	207
Boulimie	209
Controle	211
Erbij horen	213
Geboortetrauma	215
Homoseksualiteit	217
Incest	219
Kunstmatige bevruchting	221
Loyaliteit	223
Mishandeling	225
Moord en doodslag	227
Neuropathie	229
Oorlog	231
Parentificatie	233
Rouw	235
Schuld	237
Zware bevalling	239
BIJLAGE GENOGRAMSYMBOLLEN	241
BEGRIPPENLIJST	247
LITERATUUROPGAVE	271

Familieopstelling met de drie innerlijke kinderen van een cliënt

VOORWOORD

Prof. Dr. Franz Ruppert

Ik heb Jan en Elvira Velsen leren kennen als professionele therapeuten tijdens verschillende workshops in binnen- en buitenland. Zij hebben mij gevraagd een voorwoord te schrijven voor hun boek "Familieopstellingen", en dat doe ik graag.

In dit boek proberen Jan en Elvira een verbinding te leggen tussen het therapeutische en adviserende werk met Familieopstellingen en inzichten uit de natuurwetenschappen.

Dit is belangrijk, omdat het nog steeds een uitdaging is om te begrijpen waarom zogenaamde representanten denken, voelen en handelen zoals de personen die ze daadwerkelijk vertegenwoordigen.

Jan en Elvira streven ernaar de onderliggende dynamiek van Familieopstellingen te onderbouwen met hedendaagse wetenschappelijke inzichten zoals epigenetica, neuroplasticiteit en spiegelneuronen.

Inzichten uit de epigenetica, kennis over de neuroplasticiteit van het menselijk zenuwstelsel en de werking van spiegelneuronen in de hersenen kunnen zeker worden gebruikt om de fenomenen rondom representanten begrijpelijk te maken. Er blijven echter onbeantwoorde vragen bestaan die verder onderzoek vereisen.

De hoop blijft bestaan dat de verschillende opstellingsmethoden die de afgelopen jaren zijn ontwikkeld, hun plaats in het spectrum van alternatieve methoden kunnen behouden.

Prof. Dr. Franz Ruppert

INLEIDING

Jan & Elvira Velsen

Familieopstellingen vinden hun oorsprong in de gezinstherapie van **Virginia Satir** en **Iván Böszörményi-Nagy**. De Duitse psychotherapeut, **Bert Hellinger**, herintroduceerde de methode en zorgde ervoor dat Familieopstellingen bekend werden.

Het doel van een Familieopstelling is om storende situaties en patronen binnen een familie of systeem zichtbaar te maken. Dit gebeurt in groepsessies, workshops of individuele sessies.

De cliënt kiest uit de aanwezige deelnemers 'representanten' om aspecten te vertegenwoordigen die betrokken zijn bij de ingebrachte vraag. In individuele sessies worden objecten zoals vloerankers of figuren gebruikt om aspecten van de vraag te vertegenwoordigen.

Familieopstellingen worden vaak gezien als 'zweverig' vanwege de associatie met het 'wetend veld' van Bert Hellinger. Dit concept, dat een hypothetisch energetisch veld beschrijft waarin alle kennis en ervaringen van het universum zouden zijn opgeslagen en waar volgers van Hellinger naar verwijzen om de werking van Familieopstellingen te verklaren, is voor veel mensen te vaag.

Onze opstellingsmethode streeft ernaar om de onderliggende dynamieken van Familieopstellingen te baseren op hedendaagse wetenschappelijke kennis, zoals epigenetica, neuroplasticiteit en spiegelneuronen.

Dit biedt een meer empirische en begrijpelijke basis voor de werking van Familieopstellingen, zonder te leunen op filosofische concepten die niet altijd breed worden erkend.

Door een wetenschappelijk fundament te bieden, trachten wij de acceptatie van Familieopstellingen te vergroten binnen een breder publiek, inclusief mensen die sceptisch staan tegenover alternatieve therapieën.

Jan & Elvira Velsen

1. DE GRONDLEGGERS VAN FAMILIEOPSTELLINGEN

Virginia Satir
(1916-1988)

Iván Böszörményi-Nagy
(1920-2007)

Bert Hellinger
(1925-2019)

VIRGINIA SATIR

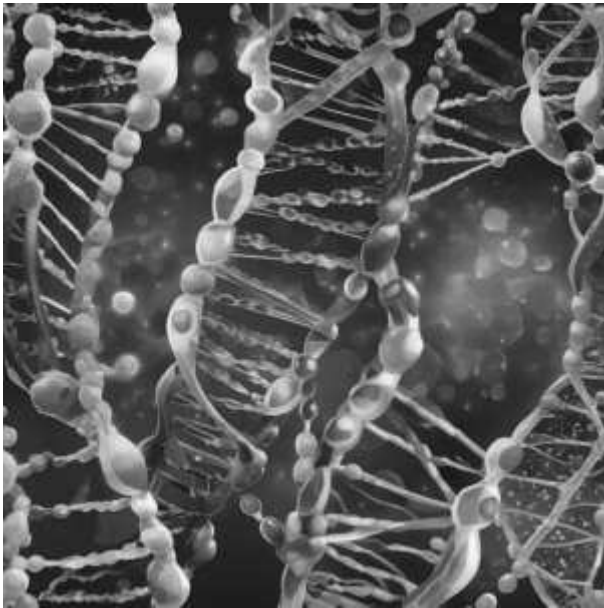
Virginia Satir was een vooraanstaande psychotherapeute die in de jaren '50 en '60 veel heeft bijgedragen aan de ontwikkeling van de gezinstherapie. Midden jaren vijftig van de 20e eeuw had ze voor het eerst het idee het gehele gezin in therapie te nemen in plaats van afzonderlijke personen.

IVÁN BÖSZÖRMÉNYI-NAGY

Iván Nagy was een Hongaarse psychotherapeut en bekend vanwege zijn bijdragen aan de gezinstherapie en het begrip van familiale systemen. Böszörményi-Nagy bestudeerde hoe problemen en trauma's binnen een familie van generatie op generatie kunnen worden doorgegeven.

BERT HELLINGER

Bert Hellinger volgde zijn opleiding tot priester bij de Missionarissen van Mariannahill, een katholieke congregatie. Na zijn priesterwijding werd hij als missionaris naar Zuid-Afrika uitgezonden, waar hij meer dan vijftien jaar doorbracht en werkte met de Zoeloe-bevolking. Sommige critici hebben hun zorgen geuit over de wijze waarop Hellinger en zijn volgers hun technieken presenteren, wat soms lijkt op quasireligieuze of sekte-achtige bewegingen.

Epigenetica

2. DE VELSEN METHODE

In de loop der jaren hebben wij aan de CIVAS Academie als docenten verschillende inzichten geëvalueerd en toegepast tijdens workshops en individuele sessies met cliënten. Hieruit is '3-D Systemisch werk' voortgekomen, een onderscheidende methode van Familieopstellingen die specifiek gericht is op de psyche van de cliënt.

De psychische aspecten van een cliënt vragen om erkenning en begrip voor uitdagingen die vaak wortels vinden in vroege kinderjaren en meestal voortkomen uit trauma's binnen het familiesysteem. Het negeren van de psychologische schade door trauma kan verstrekkende gevolgen hebben.

Aangezien niemand immuun is voor verdriet of trauma, of dit nu groot of klein is, vormt trauma een belangrijke factor in een leven dat onvoldoende zinvol voelt. Kinderen die ingrijpende ervaringen hebben meegemaakt, kunnen hun hele leven worden beïnvloed, waardoor ze een verhoogd risico lopen op ongezonde gewoonten, ernstige ziekten en chronische aandoeningen.

Onze methodologie bij het werken met de psychische delen van een cliënt is opgebouwd uit onze kennis en ervaring en is tevens geïnspireerd door de principes van Gestalttherapie, Systemisch werk en de voortschrijdende inzichten van Prof. Dr. Franz Ruppert.

In plaats van louter te praten, moedigen wij cliënten aan om actief deel te nemen aan een proces van zelfbewustwording. Op deze manier worden zij zich meer bewust van hoe negatieve denkpatronen hun zelfbewustzijn en geluk kunnen ondermijnen en ontdekken zij mogelijkheden voor persoonlijke verandering.

Wij stimuleren cliënten om te begrijpen hoe onverwerkte emoties en onopgeloste familie-trauma's hun huidige leven beïnvloeden. Door dit bewuster te benaderen, kunnen cliënten betere keuzes maken en meer verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen welzijn.

Onze aanpak biedt cliënten de tools om weer regie te krijgen over hun leven en een gezonde, betekenisvolle levensstijl te ontwikkelen.

2.1 VERNIEUWENDE INZICHTEN

Onze werkwijze is holistisch en richt zich op de integratie van gedachten, gevoelens en gedragingen binnen iemands systeem van herkomst. We benadrukken het belang van het begrijpen van de dynamiek in de relaties die de cliënt met zichzelf en anderen heeft.

De wetenschap van de epigenetica¹⁾ ondersteunt het idee dat patronen intergenerationeel kunnen worden overgedragen. Onderzoek heeft aangetoond dat trauma's veranderingen in genexpressie²⁾ kunnen veroorzaken, wat vervolgens invloed kan hebben op toekomstige generaties.

Hoewel epigenetische markerings aan volgende generaties kunnen worden doorgegeven, zijn ze niet permanent. Ze kunnen veranderen onder invloed van positieve ervaringen en interventies. Dit proces, bekend als neuroplasticiteit³⁾, kan leiden tot zowel emotioneel als fysiek welzijn.

Door de toepasbaarheid van deze vernieuwende inzichten te integreren in onze werkwijze, proberen we een brug te slaan tussen het filosofische wetend veld van Hellinger en de wetenschappelijk onderbouwde aspecten over de werking van Familieopstellingen.

We creëren een begrijpelijk kader dat aansluit bij zowel moderne psychologische als biologische kennis, waardoor cliënten beter kunnen begrijpen hoe verschillende factoren hun welzijn beïnvloeden. Zo bieden we hen praktische, wetenschappelijk onderbouwde oplossingen om hun levenskwaliteit te verbeteren.

- 1) Epigenetica is de studie van veranderingen in genactiviteit zonder veranderingen in de DNA-volgorde zelf. Het gaat over hoe bepaalde genen aan of uit kunnen worden gezet op basis van omgevingsfactoren en ervaringen, zoals voeding of stress. Deze veranderingen zijn vaak omkeerbaar en kunnen invloed hebben op hoe cellen functioneren en hoe organismen zich ontwikkelen.
- 2) Genexpressie is het proces waarbij de informatie in een gen gebruikt wordt om een functioneel product, zoals een eiwit, te maken. Het is als het vertalen van een recept in een kookboek naar een gerecht. Dit proces bepaalt hoe cellen hun taken uitvoeren en hoe je lichaam zich ontwikkelt en functioneert.
- 3) Neuroplasticiteit is het vermogen van de hersenen om zich aan te passen en te veranderen. Dit gebeurt door het maken van nieuwe verbindingen tussen zenuwcellen of door bestaande verbindingen te versterken of te verzwakken. Neuroplasticiteit stelt de hersenen in staat om te leren, zich te herstellen van trauma en zich aan te passen aan nieuwe situaties of veranderingen in de omgeving.

2.2 EPIGENETICA

Epigenetica is een fascinerend vakgebied dat ons begrip van genetische expressie en erfelijkheid aanzienlijk heeft uitgebreid. Het onderzoekt de niet-genetische factoren die genen aan- en uitschakelen en invloed hebben op hoe cellen hun DNA-sequentie¹⁾ lezen.

Deze inzichten kunnen niet alleen verklaren hoe omgevingsfactoren en ervaring onze genetische expressie beïnvloeden, maar bieden ook een onderbouwing voor de werking van Familieopstellingen.

Een belangrijk concept binnen de epigenetica is dat onze ervaringen, zelfs die welke niet direct met ons DNA te maken hebben, kunnen leiden tot biologische veranderingen die van invloed zijn op ons gedrag, onze gezondheid en zelfs op latere generaties. Dit gebeurt doordat epigenetische markers, zoals DNA-methylatie²⁾ en histon-modificatie³⁾, de genexpressie⁴⁾ beïnvloeden zonder de onderliggende genetische code te veranderen.

- 1) Een DNA-sequentie is de specifieke volgorde van bouwstenen in een DNA-molecuul. Deze bouwstenen, ook wel basen genoemd, zijn als letters van een alfabet die instructies bevatten voor het bouwen en onderhouden van een organisme. DNA-sequenties bepalen bijvoorbeeld hoe je eruitziet en hoe je lichaam functioneert.
- 2) DNA-methylatie is een natuurlijke verandering aan DNA waarbij kleine chemische groepen, genaamd methylgroepen, aan het DNA worden toegevoegd. Dit kan invloed hebben op hoe genen aan- of uitgezet worden zonder de volgorde van de DNA-bouwstenen te veranderen. Het speelt een rol in genregulatie en kan invloed hebben op ontwikkeling, veroudering en ziekteprocessen.
- 3) Histon-modificatie is een proces waarbij chemische veranderingen aan histonen, de eiwitten waar DNA omheen gewonden is, worden aangebracht. Deze veranderingen kunnen beïnvloeden hoe strak of los het DNA opgerold is, waardoor genen makkelijker of moeilijker toegankelijk worden voor expressie. Het speelt een belangrijke rol in genregulatie en hoe cellen hun functies uitvoeren.
- 4) Genexpressie is het proces waarbij de informatie in een gen gebruikt wordt om een functioneel product, zoals een eiwit, te maken. Het is als het vertalen van een recept in een kookboek naar een gerecht. Dit proces bepaalt hoe cellen hun taken uitvoeren en hoe je lichaam zich ontwikkelt en functioneert.

Epigenetica biedt een verklaring voor kernprincipes achter Familieopstellingen

De theorie van epigenetica biedt een wetenschappelijke verklaring voor het fenomeen waarin Familieopstellingen geïnteresseerd zijn: de overdracht van trauma's, angsten en andere psychologische patronen tussen generaties. Door te erkennen dat ervaringen van vorige generaties epigenetische veranderingen kunnen veroorzaken, wordt het aannemelijk dat dergelijke ervaringen invloed hebben op nakomelingen zonder dat er directe genetische veranderingen nodig zijn.

Diverse onderzoeken naar epigenetica tonen aan dat stressvolle ervaringen, zoals honger of trauma, aanpassingen kunnen veroorzaken die worden doorgegeven aan volgende generaties. Dit is bijvoorbeeld gezien bij de nakomelingen van mensen die de Hongerwinter in Nederland of de Holocaust hebben overleefd. Deze studies laten zien dat de lichamelijke en psychologische effecten van extreme situaties niet alleen de direct getroffen personen treffen, maar ook hun kinderen en waarschijnlijk zelfs kleinkinderen.

In de context van Familieopstellingen kan epigenetica een krachtige onderbouwing bieden voor de waarnemingen en ervaringen die tijdens een opstelling naar voren komen. Het idee dat diepgewortelde familiepatronen voortkomen uit trauma's van vorige generaties, en dat deze zich lichamelijk en emotioneel kunnen manifesteren in de huidige generatie, vindt een wetenschappelijke basis in de principes van epigenetica. Hierdoor kunnen therapeuten en deelnemers meer begrip en empathie ontwikkelen voor hun eigen en elkaars ervaringen.

De integratie van epigenetische inzichten in de methodologie van Familieopstellingen kan bijdragen aan een grotere acceptatie van deze therapeutische aanpak binnen de reguliere gezondheidszorg en onder een breder publiek. Door te erkennen dat ons genetisch erfgoed niet uitsluitend bepaald wordt door de DNA-sequentie zelf, maar ook door de epigenetische 'laag' die door ervaring kan worden beïnvloed, onderstreept de epigenetica de complexiteit van familiale en intergenerationele processen.

Al met al biedt de epigenetica een boeiende en plausibele verklaring voor sommige van de kernprincipes achter Familieopstellingen. Dit maakt het een waardevol vakgebied voor therapeuten die streven naar een diepere en meer complete benadering van psychologische heling en familieherstel.

De relatie tussen neuroplasticiteit en Familieopstellingen is de impact van emotionele ervaringen en relationele invloeden op de hersenen

2.3 NEUROPLASTICITEIT

Neuroplasticiteit is een fascinerend en veelbesproken onderwerp in de moderne neurowetenschap. Het verwijst naar het vermogen van de hersenen om te leren, zich aan te passen en te veranderen in reactie op nieuwe ervaringen, zelfs als die veranderingen schade hebben aangericht. Dit vermogen om te veranderen staat centraal in hoe we leren en ons ontwikkelen. In de context van Familieopstellingen, een therapeutische methode gericht op het blootleggen en oplossen van verborgen dynamieken binnen familiesystemen, kan neuroplasticiteit een belangrijke rol spelen bij het bevorderen van emotionele genezing en gedragsverandering. Neuroplasticiteit, of hersenplasticiteit, is het vermogen van de hersenen om te reorganiseren door nieuwe neurale verbindingen te vormen.

- Functionele plasticiteit is de capaciteit van de hersenen om functies over te dragen van beschadigde naar intacte gebieden. Dit type plasticiteit speelt een cruciale rol in herstelprocessen na hersenbeschadiging.
- Structurele plasticiteit verwijst naar de feitelijke verandering in de fysieke structuur van de hersenen als reactie op leren, ervaringen of omgevingsinvloeden.

De relatie tussen neuroplasticiteit en Familieopstellingen kan worden begrepen door de impact van emotionele ervaringen en relationele invloeden op de hersenen te beschouwen. Familieopstellingen kunnen aanzienlijke emotionele reacties oproepen, wat het potentieel heeft om neurale patronen te beïnvloeden dankzij de kracht van neuroplasticiteit. Tijdens een Familieopstelling kan het herbeleven van bepaalde emotionele ervaringen veranderingen in het brein teweegbrengen. Onderdrukte emoties of trauma's die naar de oppervlakte komen, bieden een kans voor herintegratie en transformatie.

Neuroplasticiteit verklaart het vermogen van de hersenen om permanent van structuur te veranderen door ervaringen, leren of traumatische gebeurtenissen

Neuroplasticiteit maakt het mogelijk dat deze ervaringen tot nieuwe synaptische verbindingen leiden, wat uiteindelijk tot gezondere emotionele en gedragsmatige patronen kan leiden.

Familieopstellingen moedigen aan om nieuwe perspectieven te leren. Neuroplasticiteit ondersteunt zulke leerprocessen door het brein te helpen om nieuwe paden aan te leggen die met deze nieuwe inzichten overeenkomen.

Dit betekent dat naarmate cliënten gezondere manieren ontwikkelen om met hun familiedynamieken om te gaan, hun hersenen zich hieraan aanpassen en deze veranderingen consolideren.

Chronische stress en familietrauma kunnen diepgaande negatieve effecten hebben op de hersenen, maar vanwege neuroplasticiteit kunnen hersenen zich na verloop van tijd herstellen.

Familieopstellingen kunnen bijdragen aan het verminderen van deze stressfactoren, wat op zijn beurt een fysiologisch herstel mogelijk maakt. Door inzicht en verwerking kan iemand stressreacties verminderen, wat gezonde neuroplasticiteit bevordert en de basis legt voor blijvende verandering.

Het begrip dat onze hersenen voortdurend veranderen, en dat deze veranderingen actief kunnen worden beïnvloed door onze ervaringen en therapieën, biedt een krachtige motivatie voor cliënten in therapie. Het onderstreept het potentieel voor persoonlijke groei en emotionele heling, zelfs na jaren van vastzitten in schadelijke patronen.

Familieopstellingen richten zich op meer dan alleen bewuste interacties. Ze trachten de onderliggende systeemdynamieken en emotionele ladingen te verkennen die vaak niet direct zichtbaar zijn. Dit kan tot uiting komen in de vorm van 'verstrikkingen', waarbij kinderen zich onbewust identificeren met en verantwoordelijk voelen voor het lot en de emoties van eerdere generaties.

In therapeutische settings wordt neuroplasticiteit beschouwd als een sleutelmechanisme voor heling en gedragsverandering

Stel dat een grootouder een traumatisch verlies heeft meegemaakt dat nooit is verwerkt of erkend binnen de familie.

Tijdens een Familieopstelling kunnen latere generaties, zoals kleinkinderen, deze onopgeloste pijn ervaren of uitdrukken, ondanks dat ze de gebeurtenis zelf niet hebben meegemaakt. Families hebben vaak onuitgesproken wetten van evenwicht in geven en nemen. Onbalans hierin kan leiden tot schuldgevoelens of wrok. Dit kan via Familieopstellingen worden blootgelegd en aangepakt.

In therapeutische settings wordt neuroplasticiteit beschouwd als een sleutelmechanisme voor heling en gedragsverandering. Hier zijn enkele manieren waarop dit kan gebeuren:

- Door in een veilige omgeving emoties te herbeleven, kan iemand nieuwe neurologische paden ontwikkelen die gezonder zijn dan de eerder gecultiveerde paden die mogelijk tot dysfunctioneel gedrag hebben geleid.
- Wanneer de cliënt nieuwe inzichten en manieren van omgaan met stress of trauma leert, worden deze in de hersenen verankerd door nieuwe verbindingen te smeden.
- Chronische stress kan schadelijke effecten hebben, zoals het krimpen van de hippocampus. Door therapie die Familieopstellingen gebruikt, kunnen stressreacties worden verminderd en kan de hersenfunctie beter worden hersteld, wat de mogelijkheden voor gehechtheid en verwerking verbetert.
- Neuroplasticiteit moedigt de actieve bewustwording van destructieve patronen aan, die door Familieopstellingen kunnen worden geïdentificeerd en aangepakt.
- Door consistent nieuwe, positieve gedragsreacties te oefenen, kunnen deze gewoonten worden geïntegreerd dankzij neuroplasticiteit. Gezonde voeding, regelmatige lichaamsbeweging en voldoende slaap kunnen neuroplasticiteit verder ondersteunen, wat de effectiviteit van interventies zoals Familieopstellingen versterkt.

Neuroplasticiteit benadrukt het potentieel voor hersenen om te veranderen in reactie op inzichten die tijdens Familieopstellingen worden ervaren

Eén van de meest fascinerende aspecten van epigenetica is dat sommige van deze ‘aangepaste’ genexpressies inderdaad kunnen worden doorgegeven aan de volgende generaties. Dit betekent dat een ouder die bijvoorbeeld ernstige stress ervaart, epigenetische veranderingen kan ontwikkelen die de stressrespons beïnvloeden en ook in hun kinderen kunnen worden aangetroffen.

De verbinding tussen epigenetica en Familieopstellingen wordt met name duidelijk in therapeutische settings. Familieopstellingen leggen vaak bloot dat klachten of problemen van een persoon wortels hebben in de familiegeschiedenis. Epigenetica kan hierbij een verklaring geven voor hoe deze geschiedenis biologisch tot uitdrukking komt.

In therapieën kunnen cliënten door het opstellen van hun familie-dynamiek bewust worden van de oorsprong van hun problemen. Dit inzicht kan leiden tot emotionele en psychologische heling, wat mogelijk ook de epigenetische markerings positief kan beïnvloeden.

Neuroplasticiteit in de context van Familieopstellingen benadrukt het potentieel voor hersenen om te veranderen in reactie op emotionele en psychologische inzichten die tijdens deze therapeutische sessies worden ervaren.

Deze aanpassingen kunnen leiden tot diepgaande persoonlijke transformatie, betere coping mechanismen en gezondere familierelaties. Door de dynamieken binnen het familiesysteem te herschikken, kunnen cliënten zich bevrijden van oude, beperkende patronen en ruimte maken voor groei en verandering op neurologisch niveau.

Spiegelneuronen maken non-verbale communicatie mogelijk die ten grondslag ligt aan de effectiviteit van Familieopstellingen

2.4 SPIEGELNEURONEN

Spiegelneuronen spelen een cruciale rol binnen Familieopstellingen, omdat ze de non-verbale communicatie mogelijk maken die ten grondslag ligt aan de effectiviteit van Familieopstellingen.

Spiegelneuronen zijn een specifieke groep neuronen die in de vroege jaren negentig werden ontdekt door een team van Italiaanse wetenschappers onder leiding van **Giacomo Rizzolatti**. Deze neuronen worden actief zowel wanneer een individu een bepaalde actie uitvoert, als hij of zij iemand anders dezelfde actie ziet uitvoeren. Dit fenomeen suggereert dat spiegelneuronen ons in staat stellen om anderen intuïtief te begrijpen door het faciliteren van empathie en emotionele resonantie.

Deze baanbrekende ontdekking is belangrijk omdat het niet alleen een revolutie teweegbracht in het begrip van cognitieve functies, maar ook onbedoeld fascinerende implicaties heeft voor het werkingsmechanisme achter Familieopstellingen.

Rizzolatti's onderzoek richtte zich oorspronkelijk op het motorische systeem van makaakapen. Tijdens het bestuderen van dit systeem met behulp van elektroden, werd een opmerkelijke neurale activiteit waargenomen die cruciaal bleek te zijn voor meer inzicht in interpersoonlijke dynamieken, zoals die naar voren komen in Familieopstellingen. De ontdekking van spiegelneuronen was deels toevallig. De wetenschappers merkten dat bepaalde neuronen actief werden als de apen een actie uitvoerden of als ze iemand anders dezelfde actie zagen uitvoeren. Dit wijst op een neurologisch mechanisme dat ook bij mensen van invloed is op het vermogen om betekenisvolle relaties en dynamieken te doorgronden, zoals in Familieopstellingen.

Spiegelneuronen zijn betrokken bij zowel het uitvoeren van een actie als bij het observeren van diezelfde actie bij een ander. Dit suggereert dat ze een neurologisch fundament zijn voor het begrijpen van de acties en intenties van anderen. Dit is een cruciaal aspect van het intuïtief aanvoelen en begrijpen van familiepatronen in opstellingen. Hoewel het oorspronkelijke onderzoek van Rizzolatti niet direct gericht was op Familieopstellingen, biedt de ontdekking van spiegelneuronen inzicht in hoe deelnemers aan Familieopstellingen intuïtief familiedynamieken kunnen aanvoelen en representeren.

Imitatiegedrag door een babymakaak

Dit gemeenschappelijke proces kan leiden tot verrassende en diepgaande momenten van bewustzijn en kan vergaande veranderingen teweegbrengen voor de cliënt.

Bovendien kunnen spiegelneuronen bijdragen aan de verandering van perceptie en gedragsverandering na de opstelling. Wanneer deelnemers getuige zijn van veranderingen binnen de opstelling die voortkomen uit het herschikken van bepaalde posities of het tot uiting brengen van onderdrukte emoties, kunnen hun eigen spiegelneuronen hen helpen deze nieuwe informatie te internaliseren.

Het belang van spiegelneuronen in Familieopstellingen ligt dus in hun vermogen om non-verbale communicatie en empathie te versterken. Ze helpen verklaren waarom deze methode mensen in staat stelt diepgaande emotionele verbindingen te maken en verhelderende inzichten te verkrijgen, zelfs in de afwezigheid van uitgebreide verbale communicatie. Deze basis ondersteunt de hypothese dat veel van onze emoties en gedragingen binnen familiesystemen impliciet gedeeld worden. Door deze patronen op een intuïtieve, non-verbale manier te ervaren en te begrijpen, kan heling beginnen.

Deze neuronen maken het mogelijk voor deelnemers om emoties en gedragingen van de personen die zij vertegenwoordigden na te bootsen en te begrijpen, zelfs zonder expliciete communicatie.

De ontdekking van spiegelneuronen biedt een verklaringsgrond voor de indrukwekkende effecten van Familieopstellingen. Deze neuronen bevorderen het empathisch vermogen en helpen bij het internaliseren en spiegelen van gevoelens en gedragingen van anderen, wat essentieel is voor het succesvol blootleggen van diepgewortelde familiepatronen.

Door deze neurale mechanismen te begrijpen, krijgen we een dieper begrip van hoe deelnemers tijdens Familieopstellingen onbewust kunnen communiceren en heling tot stand kunnen brengen via empathie en intuïtief inzicht.

In de context van Familieopstellingen functioneren spiegelneuronen als een soort biologische basis voor de empathische verbinding die deelnemers met elkaar kunnen ervaren. Tijdens een Familieopstelling worden de onderlinge verhoudingen fysiek opgesteld in de ruimte. Dit proces vereist dat representanten intuïtief de gevoelens en dynamieken van de drie innerlijke kinderen aanvoelen en uitdrukken.

Hier komen de spiegelneuronen in het spel: ze stellen representanten in staat om non-verbaal inzicht te krijgen in de emoties van de innerlijke kinderen die ze vertegenwoordigen, zelfs als deze gevoelens niet expliciet worden gedeeld.

De kracht van spiegelneuronen verklaart waarom deelnemers aan Familieopstellingen vaak melden dat ze gevoelens ervaren die niet aan hun eigen persoonlijke geschiedenis verbonden zijn, maar die resoneren met de ervaringen van degene die zij vertegenwoordigen. Spiegelneuronen zorgen ervoor dat representanten automatisch en spontaan bepaalde gedragingen en emoties imiteren, waardoor een dieper begrip en inzicht in de familiedynamiek mogelijk wordt.

Een ander aspect van spiegelneuronen dat Familieopstellingen effectief maakt, is hun rol in het faciliteren van groepscohesie en synchronisatie.

Wanneer een cliënt de positie van een innerlijk kind verkent, worden de emotionele reacties die door spiegelneuronen worden aangewakkerd vaak gedeeld door anderen in de opstelling, waardoor een collectief veld van bewustzijn en inzicht ontstaat.

Over de doden stappen...